

Nb. f.

Transport . . . 61,427. 51

XI) Erstatning til en Tømmermester, en Højmand og nogle Beboere af Fredericia for lidte Tab. . . 8,200.

XII) Til Fyldstjødelse af Krav, som vel ere indkomne, men endnu ikke behørigen konstaterede, og af saadanne, som endnu kunne forventes at ville indkomme. . . 4,372. 45

tilsammen . . . 74,000.

Da man imidlertid antager, — cfr. nedenfor — at nogle af de under Nr. I—IV anførte Fordringer ville kunne nedfattes noget, har man troet at kunne ansætte den Sum, der søges bevilget, til 72,000 Rd.

Efter disse Bemærkninger skal man, idet man forøvrigt henviser til den detaillerede Fremstilling, som er meddeelt i Bilag I—XI, med Hensyn til de enkelte ovenfor opførte Poster bemærke Følgende:

ad I og II.

Vel er der i nogle Andragender om Erstatning for Skade, tilføjet Fartøier, eller for Afslavn af saadanne kun angivet, at den Foranstaltning, hvorved Skaden eller Tabet er foranlediget, er foretaget af Dyrigheden, men da der, hvad Fartøierne i Limfjorden angaar, foreligger en Række Skrivelser fra 4de Armeedivision og det Nørrejydske Armeecorps, ved hvilke det gjøres til Pligt for Overyrighederne at drage Omsorg for, at de Foranstaltninger, der omtales i Andragenderne, bleve truffene; da det fremdeles ved en Erklæring fra Commandanten i Fredericia er konstateret, at Fartøierne i denne Fæstnings-Omegn bleve paa Foranstaltning af Commandantsskabet overførte til Fjens; og da det endelig med Hensyn til de øvrige Fartøier paa Sjællands Østkyst blev ifølge Anmodning fra Krigsministeriet (under 2den og 21de Juni 1864) af Indenrigsministeriet paalagt Amtmændene i Aalborg, Aarhus, Skanderborg og Veile Amter at drage Omsorg for, at alle Fartøier inden Vaabenhvileens Udløb bleve bragte i Sikkerhed ved Bøgense, kan der ikke reises Tvivl om, at

Skaden eller Tabet er bevirket af en competent Militairautoritet.

Medens saaledes, hvor denne Betingelse er tilstede, det virkelige Tab efter Generalauditoriatets Betænkning bør erstattes, er der nogle Tab, som Generalauditoriatet særlig omhandler, nemlig de, der ere bevirkede ved, at Skibe og Vaade efter Militairautoriteternes Foranstaltning ere blevne fjernede fra deres sædvanlige Opholdstæder eller hindrede i deres Fart, eller ved at Fiskere paa samme Maade ere blevne hindrede i at drive deres Fiskeri.

Med Hensyn til disse Tab skal man bemærke Følgende.

Som det vil sees, ere alle de nævnte Tab bevirkede ved Standsning af Erhverv og falde saaledes ind under Ordene i Loven af 17de November 1865 § 6, og Generalauditeuren bemærker derfor, at det først maa afgjøres, om Loven ogsaa er anvendelig paa den af vor egen Armees forarsagede Skade, eller om den skal indskrænkes til den af Fjenden paaførte, hvilket Sidste han, iagtet de almindelige Udtryk i den nævnte Paragraph, anseer for det Sandsynligste. Da Lovens Fortolkning ifølge dens § 12 er udelukket fra Domstolenes Afgjørelse, har Krigsministeriet henvendt sig til Finansministeriet, gjennem hvilket Loven er indkommen, med Forespørgsel om Lovens Omraade, og dette Ministerium har derefter svaret, at Loven, saavel efter hvad der var foregaaet under de forudgaaende Forhandlinger som under dens Behandling i Rigsraadet, kun kan antages anvendelig paa den af Fjenden paaførte Skade.

Efter denne Udtalelse høre altsaa disse Krav ikke ind under den almindelige Krigsskadeerstatning, men ville være at afgjøre gjennem Krigsministeriet. Naar da Generalauditeurens ovennævnte Synsmaade lægges til Grund ved Afgjørelsen, ville de paagældende Tabs virkelige Størrelse være at erstatte, og en saadan Erstatning synes derfor at maatte tilkomme de Skippere, hvis Erhverv er blevet totalt standset derved, at deres Fartøier ere blevne bortførte eller mere eller mindre ødelagte, samt de Skippere, hvis Fartøier kun egnede sig til Seilads paa Limfjorden; derimod finder man ikke, at der er Tøie til at